

Nỗi Niềm

Ý: Tv. 18-19

Thơ: Lm. Xuân Ly Băng

Đất đây là đâu? Đất đây là
Đây, đây là đâu? Đây, đây là đâu?

đâu? Lòng lữ thú lên con
Chiều sương lành lạnh gió gieo sầu, lòng lữ thú

sầu thê thiết. Ca-mê-lô xa
sầu dầy sầu thê thiết. Ca-mê-lô xa rồi,

rồi, Ca-mê-lô xa rồi còn đâu ngày oanh
Ca-mê-lô xa rồi còn đâu ngày oanh liệt,

liệt, còn đâu ngày oanh liệt Bet - sa - bê xư cây
còn đâu ngày oanh liệt, oanh liệt Bet-sa - bê còn

dầu. Chừ đây cát trắng, cát trắng mênh
 dầu. Một ngày đàng heo hút im lặng trầm lặng mênh

mang. Chừ đây sức yếu mà đàng xa
 mang, một ngày đàng heo hút gầy yếu nẻo đàng xa

xăm. xăm, xa xăm.
 xăm (Đàn) xăm, xa xăm.

Êlia: Chúa tôi ơi, Chúa tôi ơi! Thôi đã đủ rồi cho tôi về

cõi đời đời phận tôi có tốt hơn người xưa đâu.

Gió hú rừng sâu sương mờ cát trắng.
 Sương mờ cát trắng, cát trắng. Người đi về

Dưới gốc cây Người nằm im lặng. Ơ

đâu, đi về đâu. Thần Chúa dịu dàng đến trong

Thiên thần:

Ơ Con ơi, con

mơ đánh thức tiên tri dậy thần thờ.

ơi! Ngồi lên mà ăn uống này đây bình nước và này đây tấm

bánh. (Đàn) Người kể: Tiên

tri ăn uống đoạn lại nằm bắt tay lên nghĩ chuyện gần xa.

Ôi ngày huyết lệ, ôi ngày huyết lệ máu đỏ lênh láng suối Ki-sông.

Ôi ngày huyết lệ, ôi ngày tuyết lệ màu đỏ lên tràn suối Ki-sông.

Lửa bời trên trời, lửa đốt thiêu bàn thờ của lễ cháy tan tiêu

Lửa bời trên trời, lửa đốt thiêu bàn thờ của lễ cháy tan tiêu

trong tiếng tung hô Vị Chân Chúa. Bao tay đối thủ đứng tiêu điều.

trong tiếng tung hô ý chan hòa. Bao tay địch thủ từng tiêu điều.

(Đàn) Êlia: Nhớ làm chi cảnh ấy cho lòng nao nao

làm chi nông nổi ấy cho tháng ngày lao đao. (Đàn)

Không, đã thỏa chí anh hào

Không, đã thỏa chí anh hào, thỏa chí anh

cho thiên hạ biết Chúa nào thực hư. (Đàn)

hào cho thiên hạ biết Chúa nào thực hư.

hào cho thiên hạ biết Chúa nào thực hư.